

de har vist aldrig kunnet opnaa saa meget som et Svar. Det, synes jeg, er underligt, for naar de spørger den højtærede Landbrugsminister og spørger høfligt, synes jeg, det var hans Pligt i alt Fald at give dem et Svar. Sagen er blevet rejst herinde, fordi vi ønsker at faa et Svar, og jeg vil haabe, at Ministeren nu vil kunne gaa ind paa Tanken og erkende, at Tiden er inde til at bringe dette ringe Offer, som kunde faa saa stor økonomisk Betydning for den danske Husmandsstand.

Rasmus Hansen: De Ændringsforslag, der findes til § 13, som er tiltraadte af hele Udvalget, og som den ærede Ordfører nu har gjort Rede for, skal jeg ikke komme nærmere ind paa med Undtagelse af et Par enkelte. Det første Punkt, jeg vil omtale, er Nr. 52 i Betænkningen. Det gaar ud paa, at Udvalgets Stilling forbeholdes med Hensyn til et Byggeforetagende ved Forsøgsstationen ved Tystofte. Spørgsmaalet er, som ærede Medlemmer har hørt, allerede omtalt af den ærede Ordfører, og jeg er til Dels enig med ham i de Betragtninger, han har gjort gældende. Men der er ogsaa en anden Side af Sagen, som jeg vil tillade mig at dvæle et Øjeblik ved, nemlig om det nu egentlig er rigtigt, at Staten skal ofre saa mange Penge, 32,000 Kr., paa et nyt Byggeforetagende her. Tystofte Forsøgsstation ligger nede i Sydsjælland, saa vidt jeg ved i Skelskøregnen. Den blev oprettet 1886 med et Jordtilliggende af 20 Tdr. Land, der blev købt fra en Fæstegaard. 5 Aar senere, i 1889, blev hele Fæstegaarden med tilhørende Bygninger erhvervet af Forsøgsstationen, saaledes at denne fik et samlet Jordtilliggende af 54 Tdr. Land, og Tid efter anden er hele dette store Areal taget i Brug. Men nu viser det sig, at Stationens oprindelige Bygninger sammen med de gamle Bygninger, der var paa den tidligere Fæstegaard, ikke alene er for smaa, men ogsaa uheldige og upraktiske og har en uheldig Beliggenhed. For at raade Bod paa dette Forhold foreslaas det nu at iværksætte et helt nyt stort Byggeforetagende paa Ejendommen, saaledes at der bliver en fuldstændig Adskillelse mellem de egentlige Avlsbygninger og Forsøgsstationens øvrige Bygninger. Det er altsaa til dette store Byggeforetagende, som er anslaaet til at koste 32,000 Kr., at der ønskes et Kreditforeningslaan paa 35,000 Kr. Nu staar det saaledes for mig, at det er tvivlsomt, om det overhovedet er rigtigt eller nødvendigt, at en Forsøgs-

station til Forsøg anvender et saa stort Jordareal. Jeg tror ikke, det er nødvendigt, i det mindste er det ikke nødvendigt til Planteavlfsforsøg og sikkert heller ikke til Fodringsforsøg med Malkekøer. Jeg har forstaaet det saaledes, at denne Forsøgsstation ikke en Gang har Fodringsforsøg med Malkekøer, men kun Planteavlfsforsøg. Jeg tror altsaa ikke, det er nødvendigt, at den har saa store Jordarealer som 54 Tdr. Land. Det er derfor et Spørgsmaal, om det ikke vilde være rigtigst at sælge noget af dette store Jordareal, f. Eks. 20 Tdr. Land, hvorefter der endda vilde være 34 Tdr. Land tilbage. Ved Hjælp af den Sum, som indkom ved Salget af de 20 Tdr. Land, vilde man utvivlsomt være i Stand til at opføre nye Bygninger uden Udgifter for Statskassen, og de resterende 34 Tdr. Land vilde sikkert være tilstrækkelige for Forsøgsstationen.

Staten ejer ikke mindre end 6 Forsøgsstationer, og som man ved, er Administrationen af dem ikke billig; alene Lønningerne til Bestyrere og Medhjælpere er paa Finansloven opførte med 59,000 Kr., og til Folkehold er der opført over 53,000 Kr., hvortil kommer Fornylse og Vedligeholdelse af Bygninger, Inventar, Besætning m. m. Det er altsaa, som det vil ses, ikke smaa Summer, disse Stationers Drift aarlig koster. Desuagtet ønsker jeg ikke nogen som helst Indskrænkning i Forsøgsstationernes Virksomhed, thi i Sammenligning med adskillige andre Formaaler, som Staten ofrer Penge paa, er dette et Formaal, hvortil Pengene sikkert er vel anvendte. Forsøgsstationerne har sikkert gennemgaaende hidtil gjort et godt Arbejde og været til megen Gavn, idet de har skaffet større Klarhed over mange forskellige Forhold indenfor Landbruget. Men skal de vedblive have den Betydning, som de helst burde have, gælder det navnlig om, at de Resultater, der foreligger af Forsøgene, i det størst mulige Omfang kommer ud til saa at sige alle Landmænd, store og smaa. Det er egentlig det, som er Kernen i hele Spørgsmaalet, og det er jeg bange for, det skorter i nogen Grad paa. Jeg tror, at den Maade, hvorpaa Resultaterne bliver bekendtgjorte, er noget mangelfuld. Efter min Overbevisning er der ikke nogen bedre Maade, hvorpaa man kan bringe Resultaterne ud til alles Kundskab, end gennem gode, oplysende Foredrag og navnlig gennem den efter et saadant Foredrag følgende Diskussion, men jeg er noget bange for, at Antallet af saa-